

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Περαιώσασα τὰς σπουδὰς αὐτῆς ἐν τῷ ἐν Κερκύρα παρθε ἀγωγίῳ τῶν ἀδελφῶν τοῦ Ἑλέου καὶ τυχοῦσα ἀπολυτηρίου τὸν ἑαυτῶν ἀριστοτέρα φέρου-
τος, ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς οἰκογενείας αὐτῆς ἢ σεμνῆ δεσποινίς Λά-
ουσα Κασσάνου, σκοπεύουσα ν' ἀκολουθήσῃ το κοπιώδες ὄσον καὶ ὑψηλὸν τῆς
διδασκαλίσεως ἐπάγγελμα. Ὁ τύπος τῆς Ζακύνθου ἔγραψε τὰ δέοντα ὑπὲρ τῆς
ὄπως ἱκανῆς καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης ταύτης δασποινί-
δος, ὡς δ' ἐμάθομεν ἀξιότιμοι τινες συμπολιταὶ ἡμῶν ἔσπευσαν ὄπως τὴν ἀ-
γαθὴν τῶν τρυφερῶν αὐτῶν θυγατέρων ἀναθέσωσι τῇ καλῇ νοσῶσά διδα-
σκαλίσει. Ὁ Ζακύνθιος Ἀνθῶν καθῆκον αὐτοῦ ἀπαραίτητον κρίνει
ὄπως θερμοῦς συστῆται ταύτην ταῖς ἀξιότιμοις καὶ φιλομούσαις ἀναγνωστρί-
αις του, παροτρύνει δὲ καὶ ἄλλους ἀκόμη γυναικὶς νὰ μιμηθῶσι τὸ παράδειγ-
μα τῶν ἄνω μισθόντων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΖΑΚ. ΑΝΘΩΝΟΣ

κ. Γ. Μ. Ζακύνθον. Πιστεύομεν ὅτι δὲν ἀγνοεῖτε τὴν ἐξῆς δημώδη παροιμίαν:
«Ποῦ δὲν θέλει νὰ ζυμώσῃ πέντε μέραις κοσκινίζει.»—κ. Β. Γ. Ζακύνθον. Ὁ-
καίσεις νὰ ὀ ἀνεχθῆς· διότι μίξ τῶν κοινωνικῶν ἀρετῶν ἐστὶ καὶ τὸ ἀνεχεσθαί
τινα τὰ λάθῃ τῶν ἄλλων, ἅτινα δὲν ἠθέλε ποτε ἀνεχθῆ εἰς ἑαυτόν.—Δδ. Ε.
Ζακύνθον. Ἡ εὐαίσθητοι ψυχαὶ ἔχουσι περισσοτέραν ὑπαρξιν ἢ αἱ ἄλλαι.—
κ. Γ. Τ. Ἰβρον. Δυστυχῶς δὲν δυνάμεθα νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν· διότι ἡ κα-
ταπονησία εἶνε προτέρημα τοῦ χαρακτῆρος πολὺ ἀνώτερον τοῦ τῆς εὐφυΐας.—
Καν. Α. Γ. Ζακύνθον. Ἐρωτήσατε περὶ τούτου τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιτροπὴν τοῦ
Ἐλευθέρου Σταυροῦ· ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ἔχομεν νὰ σᾶς εἴπωμεν ἢ ὅτι ἡ γενναιο-
σύνη ἀνε τὸ ἔλεος τῶν εὐγενῶν ψυχῶν.—κ. Ι. Π. Ἀθήνας. Πολλοῦ γε καὶ
ὄνται ἔκκοτος δραχ. 6.—κ. Ι. Κ. Πάτρας. Διότι, ὡς εἶπεν ἡ Mme Ta-
«Pour moi tout est besoin, souffrance, isolement.»—κ. Π. Β. Αἴγιον.
Ἐλάδομεν καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμεν.—κ. Α. Δ. Ζακύνθον. Πόσον εὐτυχεῖς θὰ ἦ-
ται αἱ κωνιναὶ ἂν ἐξέλιπον πολλὰ μάλιστα αὐτῶν, ὡν μία καὶ ἡ ραδιουρ-
—κ. Α. Φ. Κεφαλληνίαν. Ἀπαγε! ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀποθανεῖν εἶνε ἡ πιχρο-
τῆ τῶν πικριῶν.—κ. Θ. Ι. Ζακύνθον. Διότι οἱ ἄνθρωποι κατὰ τὸ μᾶλλον
καὶ ἦτον ἐγεννήθησαν δυστυχεῖς, καὶ ἔτι δυστυχέστεροι ἐκεῖνοι, οἵτινες αἰ-
κίζονται πιεζομένην τὴν καρδίαν τῶν ἄμ' ἀκούσωσι τοὺς μελιρρῦτους ἤχους
μουσικῆς, τὸ ἄσμα γλυκυφθόγγου ἀηδόνος ἢ ὅταν ἀναγινώσκωσι ποι-
αν παρασχεῖται λύρας.—κ. Μ. Κ. Σμύρνην. Ἐλάδομεν καὶ ἐξεπληρώσαμεν τὰς
ἀγγελίας σας.—κ. Ι. Κ. Ἀθήνας. Ἐκτὸς τοῦ «Ἀνθῶνος» φροντίσατε νὰ
καὶ ταχυδρομικῶς καὶ ἕτερόν τι προερχόμενον ἐκ φίλου.—κ. Σ. Μ. Ἰθάκην
Ἐσπῆ σας μᾶς ἀνψυχεῖ.—κ. Δ. Α. Κ. Λιβερπούλιν. Αἱ Ἀποκρέα πλησιάζου-
—κ. Φ. Μ. Κων/πολιν. Ἐλάδομεν εὐγνωμονοῦμεν καὶ περιμένομεν.—κ. Α. Κ.
Ἐλάδα. Εὐγνωμονοῦντες δι' ὅτι ἐλάδομεν, παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς συγχωρήσετε
καὶ πάλιν σᾶς ἐνοχλήσωμεν διὰ τὰς τοῦ γ.—κ. Ι. Κ. Κέρκυραν. Λυπούμεθα ὅτι
δυνάμεθα νὰ σᾶς ἀποστείλωμεν ὅ,τι παραγγείλατε ἡμῖν, ἐνεκα μεγίστης φθο-
καὶ κατὰ συνέπειαν ὑπερτιμήσεως.—κ. Α. Γ. Π. Παρισίους. Σὺν τῷ παρόντι
ἔλαδῶ, θὰ λάβετε καὶ ἐπιστολὴν μᾶς.—κ. Ο. Π. Ὀδησσόν. Αἰτοῦμεν συγγνώ-
ῆ ἀναβολῆ αὐτῆ ἐπῆλθεν ἐνεκα τῆς πληθῆος τῆς ὕλης.—κ. Ι. Π. Πάτρας
ἰτίσατε, παρακαλοῦμεν· διὰ τὰ ἀποσταλέντα ὑμῖν παρὰ τινος φίλου.